

افسانه‌ها و واقعیت‌ها درباره اوتیسم

از آنجا که اوتیسم بسیار رایج است (در ایالات متحده از هر 34 نفر، 1 نفر اوتیسم دارد)، برداشت‌های نادرست زیادی در مورد آن وجود دارد. این راهنما برخی از افسانه‌ها را معرفی می‌کند و حقایق واقعی درباره اوتیسم را توضیح می‌دهد. این افسانه‌ها گروه بندی شده‌اند، زیرا بسیاری از آن‌ها شبیه هم هستند یا درباره یک موضوع خاص می‌باشند.

علت

واقعیت‌ها

ما دقیقاً نمی‌دانیم چه چیزی باعث اوتیسم می‌شود، اما می‌دانیم که بخشی از آن ژنتیکی است: یعنی در خانواده جریان دارد. همچنین می‌دانیم که هیچ‌گونه رفتار یا انتخاب‌ها در شیوه تربیت باعث اوتیسم نمی‌شود. اوتیسم از واکسین، جیوه (در بعضی ترمامیترها استفاده می‌شود) یا سایر عوامل محیطی ناشی نمی‌شود. اوتیسم چیزی است که با آن متولد می‌شوید.

افسانه‌ها

- واکسین‌ها باعث اوتیسم می‌شوند
- تربیت نادرست والدین باعث اوتیسم می‌شود
- کاری که والدین در دوران بارداری یا هنگام بزرگ کردن کودک انجام داده‌اند، باعث اوتیسم شده است
- بعضی چیزها در محیط باعث اوتیسم می‌شود

چه کسی اوتیسم دارد

واقعیت‌ها

هر کسی می‌تواند اوتیسم داشته باشد: هر جنسیت، سن، نژاد، ملیت یا قومیت. اوتیسم مادام العمر است: در حالی که بسیاری از افراد در کودکی تشخیص داده می‌شوند، برخی تا زمانی که بزرگ تر شوند متوجه نمی‌شوند که اوتیسم دارند. تعداد تشخیص‌های اوتیسم بیشتر از گذشته شده، اما هیچ‌کس به طور کامل نمی‌داند چرا. چند دلیل شامل موارد زیر است: معیارهای تشخیص تغییر کرده‌اند، بنابراین افراد بیشتری واجد شرایط تشخیص شده‌اند، در شناسایی اوتیسم بهتر شده ایم قبلاً برداشت‌هایی سطحی بیشتری درباره اوتیسم وجود داشت: مردم فکر می‌کردند فقط پسران سفید پوست اوتیسم دارند. اکنون بیشتر تمایل داریم که اوتیسم را در میان افراد گوناگون بپذیریم.

افسانه‌ها

- تنها پسرها اوتیسم دارند
- در حال حاضر اوتیسم بیشتر از گذشته وجود دارد
- اوتیسم فقط در کشورهای غربی اتفاق می‌افتد
- تنها کودکان اوتیسم دارند / تشخیص اوتیسم باید در کودکی انجام شود

افراد دارای اوتیسم چگونه‌اند؟

واقعیت‌ها

اوتیسم یک طیف است: یعنی هر فرد دارای اوتیسم متفاوت است. آن‌ها توانایی‌ها و چالش‌های متفاوتی دارند. برخی از افراد دارای اوتیسم می‌توانند با صدای بلند صحبت کنند، اما برخی نمی‌توانند. بعضی از آن‌ها دارای معلولیت‌های اضافی (مانند ناتوانی‌های یادگیری یا ناتوانی ذهنی) هستند و برخی دیگر نیستند. هر فرد دارای اوتیسم علاقه مندی‌های خاص خود را دارد: بعضی به ریاضی و ساینس علاقه دارند، در حالی که برخی دیگر خلاق تر هستند. ویژگی‌هایی که اوتیسم را تشکیل می‌دهند، ویژگی‌هایی هستند که هر کسی ممکن است آن‌ها را داشته باشد. اما این بدان معنا نیست که همه کمی اوتیسم دارند. به این معناست که ما شباهت‌هایی با هم داریم. ویژگی‌ها و چالش‌های اوتیسم شدیدتر هستند و بخش بیشتری از زندگی یک فرد را در بر می‌گیرند نسبت به سایر افراد دارای اوتیسم ممکن است احساسات خود را مانند دیگران ابراز یا بیان نکنند، اما بسیاری از آن‌ها هنوز هم می‌خواهند با دیگران ارتباط برقرار کنند. افراد دارای اوتیسم می‌توانند عمیقاً عشق بورزند، احساس تنهایی کنند و خواهان اجتماعی شدن باشند. اگرچه افراد دارای اوتیسم ممکن است هنگام فروپاشی احساسی به خود یا دیگران آسیب برسانند، اما معمولاً این به این دلیل است که آن‌ها احساس بی‌کنترلی یا فشار بیش از حد می‌کنند. هیچ ثبوتی وجود ندارد که نشان دهد افراد دارای اوتیسم بیشتر از دیگران خشونت طلب هستند.

افسانه‌ها

- افسانه‌ها اوتیسم در همه افراد مبتلا یکسان به نظر می‌رسد
- بیشتر افراد دارای اوتیسم دارای ناتوانی ذهنی، ناتوانی یادگیری یا مهارت‌های ویژه هستند
- افراد دارای اوتیسم روابط ندارند / عشق را احساس نمی‌کنند / همدلی ندارند
- تمام افراد دارای اوتیسم به ریاضی / ساینس / تکنالوژی علاقه دارند
- افراد دارای اوتیسم دوست ندارند اجتماعی باشند یا نمی‌خواهند با دیگران ارتباط برقرار کنند
- افراد دارای اوتیسم خشونت طلب هستند
- هر فرد تا یک اندازه‌ای اوتیسم دارند

داغ ننگ و زندگی با اوتیسم

واقعیت‌ها

اوتیسم مادام‌العمر است. یک فرد از اوتیسم بیرون نمی‌آید، اما مانند دیگران، در طول زمان رشد می‌کند و تغییر می‌نماید. ممکن است مهارت‌های جدیدی کسب کنند، حمایت بهتری دریافت نمایند و رفتارشان تغییر کند.

اگرچه فرد دارای اوتیسم ممکن است با دریافت حمایت مهارت و راهکارها با چالش‌های کمتری مواجه شود، اما او همچنان دارای اوتیسم است. زیرا اوتیسم روش عملکرد مغز شماست، و هیچ چیزی مغز یک فرد را تغییر نمی‌دهد.

با حمایت درست، افراد دارای اوتیسم می‌توانند انواع کارها را انجام دهند، از داشتن حرفه و شغل گرفته تا قرار ملاقات و زندگی مستقل. همه افراد دارای اوتیسم قادر به انجام یا مایل به انجام همه این کارها نخواهند بود، اما هر فرد دارای اوتیسم حق دارد و توانایی آن را دارد که زندگی پُر معنا و رضایت بخشی را که مناسب اوست، پیدا کند.

افسانه‌ها

- می‌توان اوتیسم را معالجه کرد (با رژیم غذایی، معالجه‌ها یا چیزهای دیگر) افراد با گذر زمان از اوتیسم خارج می‌شوند
- اگر یک کودک دارای اوتیسم نتواند کاری را انجام دهد، در آینده نیز قادر به انجام آن نخواهد بود
- افراد دارای اوتیسم نمی‌توانند به طور مستقل زندگی کنند و زندگی پُر معنا و رضایت بخشی نخواهند داشت
- افراد دارای اوتیسم نمی‌توانند کار داشته باشند / ازدواج کنند / خانه داشته باشند / صاحب فرزندان شوند